

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Emphyteuta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

& *decif. 128. per totam.* Facit etiam quòd dispensatio commissoria exequuta, sine inquisitione prævía, non valet, & mandatum de dispensando redditur conditionale ex clausulis, videlicet consideratis diligenter circumstantiis, Felin. *in cap. super de rescript.* Caputaq. *decif. 273. p. 1.* & ille, qui vult probare valorem expressum, tenetur facere plenam probationem, dum agatur de probatione fraudis, idem *decif. 381. par. 1.* & fama publica excusat malam valoris expressionem, quia valor est difficilis probationis, idem *decif. 49. p. 3.*

Ad tertium, vide Bal. *in marg. Inn. in verb. exequitor,* & Innoc. *in cap. propositum, num. 5. de concess. prebend.*

EPISTOLA.

Epistola non debet cantari, nisi per subdiaconum, etiam in necessitate, Abb. *in cap. ut quisque, numero 3. de vita, & honest. cler.* & vide Sylvest. *in ver. irregularitas. §.* & Navar. *cap. 27. notab. 7.* & Ant. 3. *par. tit. 28. cap. 1. §. 3.* & non ordinatus ordine sacro cantans Epistolam, vel Evangelium solenni apparatu, quas pœnas incurrat, vide Abb. *in cap. 1. de cler. non ord. ministr.* sed quid in necessitate, vide eundem *in cap. ut quisque, num. 3. de vita, & hon. cler.*

EXPOSITI.

Expositi an sint filii hospitalis, & an hospitalia succedant ipsis decedentibus ab intestato absque filiis, & quo jure, vide Vinc. de Franch. *decif. 198.*

EREMITA.

Primò, Eremita, licet non sit sacerdos, vel initiatus, vel in sacris, tamen est sub obedientia alicujus superioris, vel Episcopi, gaudet privilegio clericali, gl. *in cap. qui verò. in ver. verò & ibi Archid. 26. quest. 1. & Sylvest. in ver. Eremita. num. 2. §. 1. & in ver. Ecclesia. 1. §. 5. Navar. cap. 27. numero 79. notab. 8. & Abb. in cap. ex parte, numero 10. de conver. conjugat. & Addit. Zachar. ibi littera A, tamen vide Addit. ad Cap. Tolos. quest. 8. ubi multa dicit, an Eremita & rectores hospitalium conveniantur coram iudice ecclesiastico, vel laico.*

Secundò, Eremitæ qui simul vivunt, etiam in regula non approbata, subsunt Episcopo, Gemin. *in cap. in demissa ubi, §. supradicta. notab. 1.*

EXEQUITOR TESTAMENTORUM.

Primò, potest esse mulier, & religiosa, vide Abb. *in cap. vos quidem, de testament. Bal. in marg. Inno. in ver. mulier, & exequutio cujuslibet voluntatis pertinet ad Episcopum, Abb. in repet. cap. cum esset, num. 23. de testam.*

Secundò, an possit vendere de bonis defuncti, pro satisfactione legatorum, vide Anchar. *in cap. Religiosus, num. 10. de testam. lib. 6. Covar. in cap. 3. num. 8. & in c. sua. num. 4. de testam. gl. in cap. 2. in ver. religiosus, de testam. lib. 6.*

EMPHYTEUTA.

Primò, emphyteuta Ecclesiæ non potest melioramenta, quæ facit in

Es 2

Es

re, vendere, nisi servatâ formâ, de qua in cap. potuit, & ibi Abb. de loc. & conduct. ubi numerat septem Oldradus consil. 34.

Secundò, quando excusat à caducitate, pendente lite, non solvens, vel si solvit ob aliquam prætensionem damni, vel uramen-tum cessationis unius termini, & quod requiratur declaratio iudicis, vide Caputaqu. decis. 298. pag. 1. cum trib. sequentib. & concessa emphytensi patri, censetur concessa filiis. idem dec. 302.

Tertiò, emphyteuta potest compelli reficere rem emphyteuticariam per iudicem Ecclesiast. Cap. Tolos. quest. 353. & quando non solum ob cessationem Can. non solvi, sed etiam ob deteriorationem possit expelli, vide Addit. ibi. ubi tria requirit copulativè, & an possit cogi, ut benè excolat, & gubernet rem emphyteuticariam, vide Addit. vel ibi.

Quartò, an possit imponere servitutum rei emphyteuticariæ absque consensu domini, respondetur quòd sic, Cap. Tolos. quest. 461. vide in verb. limites. seu termini, sic, Cap. Tolos. q. 461.

EXTREMA UNCTIO.

SUMMARIUM.

1. Materia.
2. Minister.
3. Quibus personis conferenda.
4. Quibus partibus corporis applicanda.

Primò, materia debet esse oleum olivarum, & an oleum benedictum ab Episcopo sit necesse, vide Sum. Sacr. q. 217. ubi recitat duas opiniones, tamen quicquid sit, valeret Sacramentum, si

quis intingeret oleo simplici, ita Caiet. & multi recentiores. Soto. 4. sent. dist. 25. q. 1. ar. 3. Syl. ver. Extrema unctio, numero 1. Conc. Trid. sess. 14. cap. 1. de extrema unctio.

Secundò, minister est solus sacerdos, sed non regularis, quando vellet præsumere hoc administrare alicui parochiano, sine licentia parochi, quia esset excommunicatus Papali excommunicatione, Clem. 1. de privileg. Navar. cap. 2. num. 52. & cap. 27. numero 102. etiam si in articulo mortis, vel necessitate hoc præsumeret facere, idem ibidem, licet Sot. loc. cit. d. 23. quest. 2. artic. 1. dicat, quòd non in necessitate verum est, quòd excusaret ignorantia, vel rati habitio parochi. Nav. loc. cit. Caiet. in sum. in ver. excommunicatio, cap. 64. Gom. in cap. 2. num. 5. notab. 3. de consue. libro 6.

Tertiò, solum infirmis, & senio confectis, & in eadem infirmitate potest reiterari hoc Sacramentum. Sum. Sacram. quest. 224. Syl. loc. cit. §. 8. Armil. in ver. Extrema unctio, numero 9. & Soto. loc. cit. artic. 3. concl. 3. debet etiam dari sauciatis, vel vulneratis, si hoc petant, & adfit tempus, licet non dicantur naturaliter infirmi, sed violenter, Flor. Theol. 4. sent. tractat. de extrema unctio. potest etiam dari condemnatis ad mortem, Gom. super. 2. lege Tauri, num. 79. Clar. quest. 90. ver. sed quæro. Sed hoc mihi non placet, quia D. Iacob. in Can. dicit, infirmatur quis: sed condemnatus non dicitur infirmari, sicut senes, & decrepiti.

Quarto, unctio in quinque sensibus est de essentia hujus sacramenti, idè quòd